

R E C E N Z I I

C Ă R Ţ I

Ing. Dr. Ilie C. Demetrescu:
TEMEIURI DE ECONOMIE FORESTIERĂ GENERALĂ cu deosebită privire a împrejurărilor româneşti.

Editura Societăţii «Progresul Silvic»
1942. Cuprinde 337 pagini cu 134 figuri în text şi mai multe tablouri.

Cu toate greutăţile ce le întâmpină tiparul în vremurile de faţă, Soc. «Progresul Silvic» a dat de curând publicităţii o nouă lucrare cu titlul de mai sus, care vine să completeze seria tratatelor de specialitate şi a manualelor pe care Soc. le editează în cadrul unui program de activitate pe terenul editării de cărţi cu caracter forestier.

Autorul de faţă — Inspector General Silvic la Institutul de Cercetări şi Experimentaţie Forestieră şi Conferenţiar la Facultatea de Silvicultură a Politehnicii din Bucureşti — este bine cunoscut în lumea cititorilor, prin lucrările sale anterioare care s'au bucurat de o deosebită apreciere pentru contribuţia adusă în special pe terenul politicii şi economiei forestiere.

Publicaţia de faţă îmbrăţişează precum arată şi titlul ei, terenul vast al «Economiei Forestiere Generale» şi se străduieşte să difuzeze cunoştinţele despre economia forestieră ca întreg, având din acest punct de vedere un caracter enciclopedic.

Lucrarea cuprinde 3 părţi şi grupează materia ce tratează, în următoarele capitole :

Partea I. Pădurea ca fenomen al naturii

Cap. I — Generalităţi despre pădure,

Cap. II — Generalităţi despre arbore,

Cap. III — Generalităţi despre staţiunea forestieră,

Cap. IV — Inrâurirea pădurii asupra mediului staţional,

Cap. V — Condiţionarea generală a felului şi răspândirii pădurilor,

Cap. VI — Arborii mai însemnaţi din pădurile noastre.

Partea II — Insemnătatea pădurii pentru om.

Cap. I — Bunurile forestiere materiale,

Cap. II — Bunuri forestiere nemateriale (Servicii Forestiere),

Cap. III — Insemnătatea pădurii şi a producerii de bunuri forestiere pentru câteva cazuri deosebite.

Partea III — Căile de punere a pădurii în slujba omului.
A. Câmpul de lucrare al proprietarului de pădure.

Cap. I — Cultura pădurii (Silvicultura propriu-zisă),

Cap. II — Apărarea sau protecţia pădurii,

Cap. III — Recoltarea produselor (Exploatarea pădurii),

Cap. IV — Intemeierea şi punerea în lucru a gospodăriei forestiere,

B. Câmpul de lucrare al factorilor publici

Cap. I — Economia forestieră

Cap. II — Politica forestieră

Cap. III — Administrația forestieră de Stat.

Cuvânt de încheiere.

Una din principalele calități ale acestei lucrări, este clasificarea și expunerea metodică a materialului prezentat și numai astfel, a fost posibil de a cuprinde în această lucrare o materie atât de vastă și variată. Văzând cele 132 subtitluri susenumerare, ne documentăm asupra caracterului de complexitate pe care a înțeles autorul să-l dea lucrării.

Ideea de unitate, preocuparea de legătură organică dintre părți, sunt elementele de temelie ale lucrării, precum o arată și autorul în cuvântul introductiv. În acest sens, materia tratată constituie o înșiruire logică a disciplinelor enciclopediei forestiere și fiecare parte, fiecare capitol și subcapitol, este o dezvoltare sau o urmare logică a unei afirmări sau indicațiuni precedente.

Prin alcătuirea ei și felul tratării materiei, lucrarea de față este de mare folos atât specialistului rutinat, cât și celui începător, precum și nespecialistului doritor să se inițieze în vastul domeniu al enciclopediei forestiere, care are atâtea contingente cu alte ramuri ale economiei naționale precum și cu științele de bază ale silviculturii.

În acest sens, lucrarea își are rostul de a împlini un gol în literatura de specialitate forestieră și de propagare a ideii forestiere în rândurile intelectualilor, care simt necesitatea de a se iniția în enciclopedia economiei forestiere.

Existența pădurii ca atare și producerea de bunuri forestiere atât de variate precum le dă arborele și pădurea, creează atâtea atingeri între economia forestieră și toate celelalte ramuri de

producțiune ale economiei naționale, precum și cu toate industriile care au ca obiect produsele directe sau derivate ale arborelui și pădurii, încât nu mai este îngăduit nimănui să rămâie străin de noțiunile elementare ale economiei forestiere generale.

O simplă enumerare a produselor arborelui și a pădurii: lemnul de lucru folosit în industria casnică și rurală deopotrivă ca și în marea industrie, începând dela uneltele de primă necesitate până la produsele ultimelor creațiuni ale tehnicii moderne; industrializarea și prelucrarea chimică a lemnului sub formă de celuloză, stofe, mătase artificială, explozivi, produse farmaceutice diverse, zahăr, furaje, etc.; apoi lemnul de foc ca primă materie de combustiu-ne, care odată cu focul constituie primul factor de civilizare al omului pe pământ, precum și ca material de combustiu-ne încă și astăzi folosit în unele industrii ca și generator de gaze înlocuitoare ale benzinei pentru motoare, — apoi o serie de produse accesorii ca: coaja — cu o întreagă serie de întrebuințări în diverse ramuri de industrii, rășina cu o serie de produse de distilare; fructe de pădure, ciuperci, iarbă ș. a. — ne arată în mod de tot evident marele rol ce-l are arborele și pădurea în viața omului civilizat.

Foloasele materiale ale pădurii datorită existenței ei ca mare regulator al regimului apelor pe pământ, element de echilibru între factorii climatici locali, conservator de căpetenie al solului național, loc de refugiu și de adăpost atât în vremuri de restriște cât și din atmosfera de surmenaj a marilor centre de populație, constituie o altă serie de elemente de atingere a economiei forestiere cu alte ramuri ale economiei naționale precum și ale slujitorilor lor.

Una din cele mai de seamă înrâuriri

ale economiei forestiere este exercitată fără îndoială asupra agriculturii și aceasta pentru motivul că economia agrară și cea forestieră sunt în multe privințe asemănătoare, cu aceeași factori de producție și se desfășoară alături și strâns legate.

În special în regiunile de stepă, influența pădurii asupra agriculturii este covârșitoare, în sensul că ea poate determina sporirea considerabilă a producției agricole până la dublare și chiar triplare.

Autorul, tratând problema cu deosebită competență ce i-o dă și calitatea d-sale de suplinitor al Conferinței de «Silvicultură» dela Facultatea de Agronomie a Politehnicei din București, are și meritul de a fi contribuit în cea mai largă măsură la limpezirea problemei atât de controversată a raporturilor dintre agricultură și silvicultură și, în acest sens relevăm încheerea, la care ajunge autorul pe baza îndelungatelor și minuțioaselor cercetări ce le-a făcut în această privință :

«Buna stare materială și putem spune chiar existența Neamului nostru — în așa de mare măsură rural și atât de

legat de pământul străbun — este o urmare a deopotrivei prosperității a celor două ramuri surori de economie obștească».

Lucrarea se remarcă în mod deosebit și prin claritate în expunere, limpeziune în stil și vocabular curat, fără prea multe neologisme care atât de adese împetrițiază limba noastră strămoșească în unele scrieri ale literaturii noastre contemporane.

Lucrarea aceasta, aparând în asprele vremuri de crâncen războiu ce-l ducem pe viață și moarte, este venită și ca un stimulent pentru noi toți ce activăm pe marele câmp al producției intensificate cerute de nevoile războiului total.

Este o dovadă mai mult, că în laboratoarele institutelor noastre de știință și cercetare se lucrează deopotrivă la făurirea victoriei Neamului nostru din încleștarea națiunilor în care suntem angajați cu toate fibrele ființei noastre.

Lucrarea prin caracterul ei de specialitate nu trebuie să lipsească din biblioteca specialistului, dar nici din cea a oricărui intelectual, datorită caracterului enciclopedic ce-l are.

S. GÂRBU